

Szobrász és filozófus

Gáll Gregor szobrászművész nem csak alkotásaival hirdeti a maradandó értékekbe vetett hitét, a művészet kataritikus élményének szükségességét, de szavakba is önti jelenünk fogyasztói társadalmát, s az ebből sarjadó igénytelenség elburjánzása ellen megfogalmazódó gondolatait. Szarvason augusztus 1-jén 18 órakor nyílik kiállítása a Tessedik Múzeumban, ezt megelőzően beszélgettünk a művésszel.

– Az interneten fellelhető életrajzában azt írja, hogy bár felvették, otthagya a Képzőművészeti Főiskolát. Hogy is volt ez?

– Ötvenkét éves már elmúltam, úgyhogy ez az előző rendszerben történt, amikor a főiskolára 200 jeltek közül 3-at vettek fel évente. A protekció elengedhetetlen volt ebben az időben, de megesezt, hogy épp a látszat fenntartása miatt bekerültek olyanok is, akiknek nem volt protekciója. Szóval, amikor végül sokadszorra felvettek, az I. féléves kiállításomra nem csak a mesterem által kiválogatott stúdiókat, rajzokat és szobrokat, hanem az otthon készített műveimet is elvittem, amiből nagy botrány kerekedett. Bereményi Géza barátom mondta is – látva a kiállítást és tapasztalva a botrányt –, hogy rosszul csináltam, mert az otthoni műveimet csak a legutolsó kiállításomra kellett volna elhozni, nem a legelsőre. A mesterem viszont megüzente, hogy

nincs helyem a főiskolán, de ezt nem is nagyon bántam, én akkor már kész szobrász voltam. Tanulmányaimat korábban elvégeztem, csodálatos művészpédagógusoktól tanultam, s olyan nagy mesterektől, mint Michelangelo, Rodin, Henry Moore, akiknek rajzai, tanulmányai, írásai voltak az én tankönyveim, az akadémiaim.

– A családi háttér segítette művészi pályára állását?

– Nem kellett értetlen szülőkkel megküzdenem. Apám filozófiát tanított Veszprémben az egyetemen, ahonnan '56-os szerepvállalása miatt büntetesként elbocsátották, így lett gimnáziumi tanár Pápán. A művészetekben nagyon otthon volt, nagyon jó esztéta volt, sok fiatalot készített fel a Színművészetre, akiket mind fel is vettek. Nagypám is színházat rendezett, hegedült, nagyanyám is énekel, előadóművész volt.

– Nemrég megjelent repre-

zentatív albumában mutatja be a négy stílust, amiben alkot, s amit egyféle csodaként tartanak számon...

– Őt stílusban alkotok, az album ebből valóban négyet mutat be, s elmondható, hogy ez nem kisebb csoda, mint ha az interjúra nem a lépcsőn baktattunk volna föl, hanem kitért karokkal az ablakon át lebegtünk volna be.

Az idő múlásával a dolgaink elhasználódnak.

Léteznek azonban olyan műalkotások, amelyek időhatár nélkül gazdagítják a lelkünket, miközben fel is értékelődnek. Ajándékozza meg maradandó értékű művekkel szeretteit, partnereit és önmagát – amelyek szépséget sugároznak a mindennapokba.

Gáll Gregor

Már a főiskola előtt is, amikor még filmrendezőnek készültem, egyszer csak nagy erejű szobrokat láttam, s azt éreztem, hogy ezek sokkal erősebbek, erőteljesebbek, mint a filmek, melyeket szintén láttam. A mondanivalóhoz persze professzionális megjelenítés kell, ezért igyekez-

tem méltó „nyelvtudást” szerezni az előbb már emlegetett mesterek révén. Az Európában és a világban tapasztalható apatikus, mondanivaló nélküli, hervasztó és romló művészetnek nevezett dolgot megőrkítésre érdemtelennek találom. Ezek csak „cuccok”, s lassan kirohad alóluk az emberiség, mert a művészetek mesterséges degradálása, az összezavartság állapotának megteremtése és fenntartása nem véletlen. A fogyasztói társadalomban a pocskék termékek elviseléséhez pocskék emberekre van szükség, ezért haladunk a világméretű társadalmi zűrzavarral egyre lejjebb és lejjebb. Azt is látom azonban, hogy a mélyponton túl egy következő, új civilizáció fejlődik, s a nem is túl távoli jövőben az embergyűlölő művészet cuccai a szemétként végzik pályafutásukat. Én magamat már a mélypont utáni, új civilizáció képviselőjének tartom, az emberi értékek őrzésével kívánom annak mielőbbi létrejöttét elősegíteni.

– A világ 95 helyén – köztük Strassbourgan, Hannoverben, Frankfurtban – volt már kiállítása, hogyan került Szarvasra?

– Ez Lustyik János barátomnak és cégének a Vesper Kft.-nek köszönhető, ő hívott meg. Ismeretségünk onnan származik, hogy különböző vezetői tréningeken szoktam előadásokat tartani, egy ilyen alkalommal találkoztunk. Lustyik János pedig úgy gondolta – példakövetésre méltó módon –, hogy amit ő látott és tapasztalt műveim által, azt látni és tapasztalni kell Szarvas közönségének is. A kiállítás megnyitóján különleges élményben lehet majd része a látogatóknak, akik feleségem Ariell – ő zongoraművész – és lányom Isis – ő pedig hárfaművész és zeneszerző – előadását is hallhatják.

T.L.

(A fotók a Greg D'Arc c. albumból valók, Hász András felvételei)

KERESZTREJTVÉNY NYERTESEINK

Múlt heti keresztrejtvényünk helyes megfejtése: Löwy Árpád összes versei; Köz hírré tétetik.

A helyes megfejtést beküldők közül a szerencse a következőknek kedvezett:

A Digitális Kalamáris kiadásában megjelent **Löwy Árpád összes költeményei** c. kötetet nyerték: *Tusjak Ágnes* (Jókai u.), *Kovács László* (Lehel u.) és *Nagy Zoltán* (T. IV. Kk.).

A Digitális Kalamáris kiadásában megjelent **Orosz Iván: Kis történetek egy nagy faluból, Köz hírré tétetik** c. kötetet nyerték: *Hunya Irma* (Dózsa u.), *Cigléczi Mihályné* (Szabadság u.) és *Gazsó Emese* (Békésszentá., Szent Erzsébet u.).

Gratulálunk! Nyereményüket átvehetik a Polgármesteri Hivatal portáján.

AZ ÉLET

Ezzel a címmel és tematikával nyílik kiállítás a Tessedik Sámuel Múzeumban

július 18-án, szombaton 18 órakor.

A kiállítást megnyitja

Szuhaj György

A múzeum előtti útszakaszon ezen az estén

utcabál lesz 23 órától

A kiállítás megnyitójára és az utcabálra minden érdeklődőt szeretettel várnak a rendezők!